בריתי יצחק

המכון להוצאת כתבי מורינו הגאון רבי יצחק ברנד שליט"א

מעלות יפתח הגלעדי, וגזירת הגיוס

מעלות יפתח הגלעדי • ביזוי עבודה זרה, והכרה שהקב"ה נתן לנו הארץ • בזמננו, האם אנו מקיימים את שתי ההנהגות של יפתח? • האם אנו מתרחקים מן העבודה זרה של כמוש? • האם אנו מאמינים שכיבוש א"י של דורינו, זה הקב"ה שנתן לנו, לקיים הברית עם האבות לתת לנו את הארץ • המסר של מאמר זה • נספח • עדות שהשער של הטמפלים בהודו הם תקרובת עבודה זרה

נכתב בעזהי"ת ע"י מורינו הרב שליט"א ח' כסלו תשפ"ז

RY-BRAND.COM TALMIDIM2@GMAIL.COM

מעלות יפתח הגלעדי

ביזוי עבודה זרה, והכרה שהקב"ה נתן לנו הארץ

שופטים (יח, כג): וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּירָשֶׁנּוּ: (כד) הֲלֹא אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כְּמוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִּירָשׁ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִפָּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירָשׁ.

המעלות של יפתח: **א)** התלוצץ מן העבודה זרה של כמוש, שכמוש לא יכול לעזור לעמון לכבוש את ארץ ישראל (רד"ק). **ב)** הוא האמין שירושת ארץ ישראל, זה הקב"ה שנתן לנו את הארץ, ואין אנו רשאים לוותר על זה, גם תמורת שלום.

מהו עבודה זרה של כמוש? זה העברת שער לכמוש. כמבואר ברמב"ם (ספר המצות ל"ת ו): **ובתנאי** שיעבוד אותה כדרכה כלומר בדבר שדרכה שתיעבד בו כמו פוער לפעור וזורק אבן למרקוליס **ומעביר שערו לכמוש.** עכ"ל. והובא בחינוך (מצוה כט).

בזמננו, האם אנו מקיימים את שתי ההנהגות של יפתח?

האם אנו מתרחקים מן העבודה זרה של כמוש?

לצערינו התפשט מאוד פאות מהודו, והגילוח של טירומאלה בהודו הוא עבודת כמוש.

וכן כתב מרן הגריי"ש אלישיב זצ"ל (קובץ תשובות הרב אליישיב חלק ג סי' קיח): אשר לטענה הראשונה, לפי"ד הרא"ד שליט"א עצם התגלחת, עבודתה בכך. וכנראה זה עפימ"ש הרמב"ם בספה"מ מ' ל"ת (ה - ז) ו', זל"ש "ובתנאי שיעבוד כדרכה, כלומר בדבר שדרכה שתיעבד בו כמו פוער לפעור וזורק אבן למרקוליס ומעביר שערו לכמוש".

ועי' בנספח (הנתק מספר גריתי יפתח הלכות עבודה זרה, וכן בנמלמר דמיית היתרים של פעות מהודו), שדוחה שם כל ניסיון חיפוש היתרים של תקרובת עבודה זרה. וכן יש הכשרים שאין בהם ממש, או שאי אפשר לסמוך עליהם (עי' בתריכות בהקדמה לספר הנ"ל, נמלמ גם בתוכן החכמה).

כתב הרמב"ם (הלכות עבודה זרה פ"ו ה"ב) שהנהנה מתקרובת עבודה זרה, לוקה שתים: **אחת** משום (דברים ז, כו) וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתֶךָ

[וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי חֵרֶם הוּא]. **ואחת** משום (דברים יג, יח) וְלֹא יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֵרֶם [לְמַעַן יָשׁוּב ה׳ מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים וְרִחַמְךָ וְהִרְבֶּךָּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ]. ולומדים מזה שאם לא מבערים תקרובת יש ח״ו חרון אף על עם ישראל.

אחד מסיבות גזירת הגיוס הנורא, הוא בעקבות התפשטות הפאות, שבדרך כלל הם תקרובת עבודה זרה שנקראים חרם (דברים ז, כו, ורמב״ן שם, ורמב״ם הלכות עבודה זרה פ״ו ה״ב), שמבואר בפסוקים שגורמים לנפילת חיילים (יהושע פרק ז), (ועי׳ נצי״ב העמק שאלה פר׳ ותמתמן שאילתא קמב טוב), וכן פריצות של הפאות גורם לנפילת חיילים (ישעיה ג, טז נרש״י, ושם פסוק כה). וע״פ דרך הטבע זה מחזק את גזירת הגיוס. וכן לימוד תורה בצורה כזו לא מגין (המלכתי מה בתמר ״חֶשֶׁךְ חֲלָב וְקַהֲיוֹנוֹ יִתְכַּלְיוּ יִשְׁקְפוּ יֵין נְסִיכָם״, ומשלח גם בגליונות ברית יצחק ״תס שמע״). ואין עצה להנצל מאיסורים אלו, אלא בהשגחה משעת גזיזה, או בפאה סינטטית, ויש ללבוש רק בבית.

ההתפשטות הוא לא רק בלבישה, אלא בבתים, רחובות, חנויות, אוטובוסים, בתי ספר, אולמות וכו׳. ומכשילין את הרבים בשיקוץ ותועבה של כמוש, כי אסור להסתכל באיסורי ע״ז בכוונה להנות (יו״ד סי׳ קמב סעי׳ טו).

ועי׳ בספר שיח נחום (סי׳ נח, תשובה משנת תשכ״ח) שהתפשטות הפאות האופנתיים התחילה רק כשהתפשטו בעולם הפאות מהודו.

האם אנו מאמינים שכיבוש א״י של דורינו, זה הקב״ה שנתן לנו, לקיים הברית עם האבות לתת לנו את הארץ

יש הרבה יהודים שחושבים, שכל מה שנכבש במלחמת השחרור ובמלחמת ששת הימים, לא מתייחס למתנת הקב״ה ולקיום הברית לאבותינו לתת לנו את הארץ. אלא הציונים בכוחם ועוצם ידם כבשו את זה, או השטן עשה את זה, וקוראים לזה ״מדינת כוחי ועוצם ידי״. ולכן אין בעיה לתת חלקים לערבים לעת הצורך, כיון שזה לא מתנת הקב״ה. בעלי הסברא התמוהה הזאת טוענים שרק משיח יכול לכבוש, וכן טוענים מכך שהעומדים בראש הם מחללי שבת.

ושכחו מה שכתוב בספר יחזקאל הנביא, שהכיבוש של תקופת הגאולה יעשה ע״י יהודים שלא שומרים תורה ומצוות.

כמו שנאמר (יחזקאל טז, נט): כִּי כֹה אָמַר אֲ-דֹנָי יְ-הוִ-ה אֶעֱשֶׂה לָּךְ כַּאֲשֶׁר עָשִׂית אֲשֶׁר בָּזִית אָלָה לְהָפֵר בְּרִית: (ס) וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתָךְ

בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִמוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: [פסוק זה מזכירים בראש השנה] (פס)
וְזָכַרְתְּ אֶת דְּרָכַיִךְ וְנִכְלַמְתְּ בְּקַחְתֵּךְ אֶת אֲחוֹתַיִךְ הַגְּדֹלוֹת מִמֵּךְ אֶל הַקְּטַנּוֹת מִמֵּךְ וְנָתַתִּי אֹתָהֶן לָךְ לְבָנוֹת וְלֹא מִבְּרִיתֵךְ.

תרגום יונתן (פס פפ): וְתִדְכְּרִין יַת אוֹרְחָתַיִךְ וְתִתְכַּנְעִוּן בְּקָרֳבוּתִיךְ יַת מְדִינָן דְּרַבְרְבָן מִנַּיִךְ עִם דְּעַדְּקָן מִנַּיִךְ וּמְסָרִית יַתְהוֹן לִיךְ לְאִשְׁתְּמָעָא **וַאֲתְּ לָא עֲבַדְתְּ יַת אוֹרַיְתָא.**

ופי' רש"י (פס פפ): **וְזָכַרְתְּ** - בהטיבי לך, **אֶת דְּרָכַיִךְ** הרעים, **וְנִכְלַמְתְּ** מלפני על שגמלת לי רעה, ואני גומלך טובה: **בָּקַחְתֵּךְ אֶת אֲחוֹתַיִךְ** - כשתכבשי לירש את מקומות אשר סביבותיך הקטנות והגדולות: **לְבָנוֹת** - לפרוורים לך, משועבדים לך. כמו "סְדֹם וּבְנוֹתֶיהָ" (יחזקאל טז, מו) - **וְכַפְּרָנָהּ** (תרגום יונתן): **וְלֹא מִבְּרִיתֵךְ - ולא משמרך את הברית אשר כרתי אתך**, אלא בחסדי וברחמי שאני שומר את בריתי.

[הארכנו בזה במאמר "בראש השנה מזכירים את הקמת המדינה ואת השואה לא"], נמצא גם בגליונות "תא שמע", ובמאמר בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי אֲנִי חַי בְּקִרְבְּכֶם, ובעוד הרבה מאמרים].

וזה מחייב, מצד אחד, להתרחק מדרך הכופרים ומחללי שבת, ומצד שני להאמין שהקב"ה נתן לנו את הארץ.

הנהגה זו, להכחיש שבזמננו נתקיים עכ"פ חלק של ברית של הקב"ה לתת לנו הארץ, מביא כעת לניסיון הנהגה להתחבר עם השמאל עוקרי הדת להכעיס, ונותנים בזה כח באיזה דרך לערבים [אף אם לא רשמי] שרוצים להשתלט על הארץ, וטוענים שהארץ שייכת להם, ורוצים לבטל בזה חלקית קיום הברית של הקב"ה לתת לנו את הארץ.

המסר של מאמר זה

לבטל גזירת הגיוס, הוא ע"י ביעור הפאות של עבודה זרה של כמוש, והפריצות, ועי"ז לבטל חרון אף ה', ולא ע"י חיבור לשמאל הכופר בהקב"ה להכעיס וגם נותנים בזה כח לערבים, וגורמים להחליש כח הברית שהקב"ה כרת עם אבותינו לתת לנו את הארץ, מלבד הסכנה הנוראה של השתלטות הערבים כאן.

נספח

העתק מספר בריתי יצחק בהלכות עבודה זרה (עמוד רמו):

ע"פ הכמויות הענקיות של השער היוצא מן הטמפלים של הודו [כ־8 טון ליום], כל השערות בעולם בחזקת שבאים מהודו מדין רוב ומצוי (ע"ע מה ס"ק י"), עי' משנה ברורה (סי' תסז ס"ק מט): כי תולין במצוי בין להקל בין להחמיר ולא מקרי ספק כלל. וע"פ המציאות שניתן לעשות משער הודו כל צבע ויופי של שער, והרבה שטענו שיודעים להכיר, אחרי בדיקה נתגלה טעותם, אין עצה להיות בטוח שהשער לא מהודו, אלא בהשגחה משעת גזיזה, או סינטטי.

וההיתרים שנאמרו על זה, תמוהין ביותר, עי' במאמרים שכתבתי על זה, שם יש עוד מקורות בענין (במאמרים תקרובת עבודה זרה, ומאמר למיים היתרים של פעות מהודו, ומאמר גם בקונטרס החכמה בריתי יצחק נסיס).

וביותר, ניתוסף ראיה מן המודעה הגדולה על בנין ההתגלחות בטירומלה, שם מפורש שזה תקרובת לאליל, השלט נכתב בארבע שפות, ואנו מביאים האנגלית, וז"ל: The place of offering Hair to Lord V--- Sw--- תרגום: מקום של קרבן [אופערינג] שיער לאדון ו...ס... (קיצרנו שם של האליל).

התמונה של השלט:

עדות שהשער של הטמפלים בהודו הם תקרובת עבודה זרה

מסמך זה מסיר כל ניסיונות חיפוש היתרים

יש חיבור שהוא מאמר דוקטורט של אחד מאלו שלומדים ומלמדים באוניברסיטה שהיא בהנהלת הטמפל. התפרסם תחילה

בשנת 2013 למנינם. הוא חיבר ספר שלם אודות הטמפל בטירומלה, ושם כתב על הגילוח (עמ' 173) בזה"ל:

תרגום [חלק הנוגע]: עולי רגל בטירומלה רגילים להקריב (אופע"ר) השער שעל הראש לאליל כקרבן של מסירות (devotional offering). אנשים הזקוקים ישועה של האליל רגילים לעשות נדר, וכשמגיעים לבקר הטמפל הם מקריבים (אופע"ר) השער באולם הקליינקטה, אולם שהוקם לצורך זה.

הם מאמינים שהקרבת השער מייצר חיבור בין האדם ואליל שאליו מקריבים לו.

ע"ע שם (עמ' 174) שבטמפל הנ"ל מתגלחים בין 15,000 ל־20,000 ראשים ליום.

